

Natuurbescherming en recreatie III

Het artikel van dhr. Willems lokt, zoals de redacteur terecht stelt, om een antwoord. Dhr. Willems trapt in Natura No. 2/3 1968 een aantal open deuren in zonder duidelijk aan te geven hoe de moeilijkheden opgelost dienen te worden.

Laten wij de 8 wensen nog eens nader bekijken.

1. Schrijver heeft vermoedelijk bezwaren tegen honden en wil deze liever alleen in de parken, alsof ze daar geen overlast kunnen bezorgen. Natuurlijk is er in de terreinen wel eens last van honden, maar mijn ervaring in deze terreinen is vrij gunstig. Meestal zitten ze aan de lijn en anders zijn ze te vet om enig kwaad te kunnen aanrichten. Het los laten lopen van honden in het Nationale park Veluwezoom is verboden, tenzij men daarvoor van de boswachter toestemming heeft. Het botweg verbieden van honden in de terreinen is een psychologisch onhaalbare zaak.

2. Dat gemotoriseerd verkeer moeilijk te rijmen valt met natuur is een bekende open deur intrappen. Het feit ligt er nu eenmaal dat we veel gemotoriseerd verkeer hebben (en ook nog natuur). 'Het doorgaande verkeer door 'Veluwezoom, Duno, Vijlerbos moet worden verboden' schrijft dhr. Willems. Mijn vraag is hoe? Het betreft hier bestaande openbare wegen waarop alleen tijdens de piekdagen (weekends en vakantieperioden) veel toeristenverkeer is, verder vervullen deze wegen hun normale functie. Dat er bij het openleggen van nieuwe terreinen bv. het Deelerwoud geen autowegen worden aangelegd is een goede beslissing, ook met het aanleggen van z.g. toeristische autoroutes is grote voorzichtigheid geboden.

Terreinrijden in de natuurterreinen komt niet zo veel meer voor. Meestal zit het blik na 100 m muurvast in het zand en is voor de rest van de dag onschadelijk. Bij de bevoegde instanties kent men de techniek van greppelgraven inmiddels goed. Veel terreinrijders zijn daar al 'ingevlogen'.

3. De opmerking over het (her)opvoeden van het Nederlandse volk heeft mij verbaasd. Wanneer natuurbeschermend Nederland op een dergelijke manier gaat praten is de kans op enig succes wel grondig verkeken. Het Nederlandse volk (dat is alles behalve 'IK') wenst niet heropgevoed te worden. Het is echter in vele gevallen wel geïnteresseerd in adviezen omtrent wandelingen enz. Op veel wandelingen van het I.V.N. is duidelijk gebleken dat er een grote behoefte aan voorlichting is. Van de (vele) bezoekers is een zeer groot gedeelte heus wel goed opgevoed. Kreten over (heropvoeden) doen denken aan ideologieën die gelukkig weinig opgang meer maken.

4. Veel mensen in de terreinen geeft een sterke slijtage en dus in veel gevallen erosie. In onze omgeving wonen $\pm$ 350.000 mensen. De enkele miljoenen uit de randstad kunnen gemakkelijk hier komen. Wanneer de zon schijnt willen ze naar 'De Veluwe'. Gelukkig, want als ze niet meer wilden was de natuurbescherming een totaal verloren zaak. Soms kunnen voor deze slijtageverschijnselen aardige oplossingen gevonden worden zoals b.v. bij de Posbank waar vrijwilligers trappen in het terrein hebben aangelegd (A.N.W.B. werkkampen).

5. Juist hier is de schrijver duidelijk: Een hek er om, liefst van prikdraad, geen honden, geen auto's, geen mensen.

De natuur blijft wel van hun, maar verder afblijven! Na de heropvoeding mogen ze weer binnenkomen.

Voor de duidelijkheid slechts een opmerking: Stroperij en vuilstorterij zijn niet te keren met een hek. Alleen met begrip.

6. Er is een stuw in de Rijn bij de Duno. Dit is jammer; het unieke gebied is hiermee ernstig benadeeld. Schrijver dient zich echter wel te realiseren dat van de zijde van natuurbescherming hiertegen scherp is geprotesteerd. De zaak is helaas verloren. Er wordt nu op andere plaatsen 'gevochten' (Voorne, Waddenzee). Natrappen heeft zo weinig zin.

7. Meer fietspaden, maar geen brommers. Merkwaardig is dat schrijver vergeet dat wandelaars weer veel last van fietsers kunnen hebben. In de meeste natuurterreinen zijn veel fietspaden verboden voor bromfietsen. Reclame voor fietsen in de natuurterreinen lijkt me een goed idee voor Natuurmonumenten (fietsenverhuur).

8. Meer onderzoek accoord. Maar de financiering van aankoop en onderzoek zijn zo sterk gescheiden zaken, dat deze vergelijking moeilijk is te maken. Wanneer er geld is om te kopen laten we het dan kopen, er is dan tenminste later nog iets te onderzoeken. Het is duidelijk dat schrijver verontrust is over de enorme toevloed van mensen op de natuurterreinen. Dat is niet verwonderlijk; ergens zijn we dat allemaal. De grote recreatiename brengt geweldige problemen mee. De natuurbescherming zal hier op moeten inspelen. Daarvoor is veel fantasie nodig, met verboden alleen zal het nooit lukken.

Bennekom

S. Algra

Verspreiding van de veldkrekel

Circa twintig jaren geleden heeft de ondergetekende - dank zij de hulp van vele medewerkers - gegevens omtrent de verspreiding van de veldkrekel in Nederland kunnen verzamelen; hierover verschijnt binnenkort een publikatie. Het ziet er naar uit, dat dit insect de laatste jaren sterk achteruit gaat en daarom lijkt het gewenst opnieuw gegevens uit het gehele land bijeen te brengen. Gegevens of verzoeken tot nadere inlichtingen worden gaarne ingewacht door

drs. M. Duijm, Zoölogisch Laboratorium
Kerklaan 30, Haren (Groningen)

